

Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander: 1926-1927 - 78

Olander, Valborg,

HS L 1:1

Karlavagn 99 onsdags e.m. [3.10.1927?]

Min älskade stora författarium!

Nu har jag skrivit ditt kärn och vackra namn efter
boken och som överskiift satt: Vägen hem, vilket fru Bham
fann vara utmärkt. Jag svärmade för det "färliga laudet",
men så ville hon inte beteckna landskapet redan på första
sidan.

Medtan jag satt och skrev, kom det påminningar från
3 olika boklädare: 1) från den Nordiska med den danska boken
"Roa-kost", som jag rekviderat, 2) från Fritz med Karlfeldt
i praktband och 3) från Sandbergs med Karlfeldt häftad.

Jag måste ju avbryta och bläddra litet. Stog se
jag, att orden äro "mustiga", som fru B-man sade, men
jag undrar om det inte också bara äro orden. Han har
nog många sökta rim och ord den här gången, tyckte jag,
någ finna. Men gränslöst roligt skall det bli att
läsa ordentligt. Du har förtas redan fått boken?

tyllnammittum
p.k. dmsdgnm

Litet av Pomoras barn (!) har jag chist bett
den skicka dig i dag och hopas de måtte komma
fram välbehållna. Anvorna, som se så vackra ut, äro litet
syrliga, men apelsinerna äro inte sådana där sura jul-
apelsiner, utom söta Kaliforniska, så var inte rädd! *)

När jag skrev ^{om} ditt besök på Mårbacka, kom
jag att tänka på att värden om får veta, att det var först
1907, som du återstog det, alltså sedan du redan hade
planen för Nils Holgersson klar. Berundsökn från Kaucke
intä se karistföreningens bok.

Jag är kväldt var jag, som sagt, på Maury's föreläsning.
Han handlade om "La province française d'après le roman ^{com-}
temporain". Hans utseende påminde om den friske baron Will-
brand, men när han vände ryggen till, såg man, att han var
grå och hade en stor måne i nacken.

Inte quistrade det precis av fransk esprit, utan han talade
mera lugnt och trygg, hade allt skrivit, men behövde inte
sätta på sig de stora glasögonen, annat än då han läste upp
citat.

Jag nämnde han i tre olika sammanhang: dels bland
våra övriga svenska landskapsrepresentanter, dels som Gösta
Bertrings skapare — en fransk motsvarighet till honom skulle kanske
härmas från Bretagne eller möjligen Gascogne ^{sade han}, dels slutligen prä-
senterade han en författare från Auvergne, vars namn jag inte riktigt
kände kora (Roubais?), men som hade erkänt, att han sedan länge
hade studerat Selma Lagerlöf.

Skriet heter honom ägnade han åt — Estanvic. Det gjorde
nästan intryck av att ha en viss undermening. Ledant nog, kunde
jag vid utgåendet inte upptäcka någon av Sv. Ak.:s ledamöter. Maury
betecknade såsom mest representativ för Estanvic "Les choses
voient", den, som i Sverige betraktas som onaturlig. Han slutade
med att läsa upp inledningen till Sv. Ak.:s sista bok, "Tels qu'ils furent",
(den, som jag lämnade kvar hos dig).

På hemvägen hörde jag i spärvaorden en herre tala om Maury.
Han sade, att Ak. intog en mycket bra ställning i Paris, "han är inte
något märkvärdig", men han har en god position.

Förlåt slarvit! Förlåt, att jag kommer och lägger
bestag på din tid! I dag har du skrivit till mig. Jag längtar
så och önskar jag kunde hjälpa dig mera. Alltid din.